

Publicerad 2010-06-06 17:26 av lyckeli  
**vändo, josefinas (en syster åter )**

så som drivved  
kom hon till mig

och jag torkade och vände  
ut och in på en hud  
hängde frågorna i kastanjetrådets

lägsta gren  
strök hennes hår

bakåt  
och lade mina läppar  
vid hennes öra

andades in  
det hon redan hört  
och en kungsörn  
svepte över törstande fält

förbi

det var som om den svepte  
bara för hoppet

vårt  
/  
ingen kom till tals  
i ord

men mer blev sagt

denna stund  
än i böckerna från förr

och när hon blundade  
höll världen andan  
för den ville inte väcka

ville inte snurra varven

om hon inte följde med

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lyckeli med Poeter.se id #23606 innehar upphovsrätten